

De ark van het verbond en haar onderdelen

De ark als type van Christus

“Zij moeten dan een ark van acaciahout maken (...) En Ik zal dáár met u samenkomen en van het verzoendeksel af, tussen de beide cherubs op de ark der getuigenis, over alles met u spreken wat Ik u voor de Israëlieten gebieden zal.”

Exodus 25:10-22; 37:1-9; 40:20-21

De ark was *de troon van God*. De ark was het éérste en voornaamste voorwerp van de tentwoning dat in het boek Exodus wordt beschreven, nog vóórdát de woning zelf aan de orde wordt gesteld. De ark was een houten kist van *acaciahout*, van binnen en van buiten overtrokken *met louter goud*. De maten waren 2 1/2 el lang, 1 1/2 el breed, en 1 1/2 el hoog. Het brandofferaltaar had dubbele maten in vergelijking hiermee en het was vierkant: 5 bij 5 el, en 3 el hoog. Het netwerk van het brandofferaltaar (een rooster?) op halve hoogte (Ex. 27:5), bevond zich dus op dezelfde hoogte als het verzoendeksel!

De ark diende als *bewaarplaats* voor de twee stenen tafels met de Tien Woorden, de 'getuigenis' genoemd (Ex. 25:16,21), of de 'tafelen der getuigenis' (Ex. 32:15,16). De wet getuigde van Gods rechtvaardige eisen ten aanzien van de mens, die als zondaar totaal onbekwaam was om door zijn eigen inspanningen daaraan te beantwoorden. Een andere benaming was 'de tafelen van het verbond' (Deut. 9:9vv.). Wanneer heeft Mozes ze in de ark gelegd (vgl. Ex. 40:20 en Deut. 10:1-5)? De ark zelf wordt zowel de 'ark der getuigenis' als de 'ark des verbonds' genoemd.

Voor de typologische toepassing zie Psalm 40:9 en Hebr. 10:5-7. 'Uw wet is in Mijn binnenste': alleen Christus, de Heilige en Rechtvaardige, kon aan de rechtvaardige eis van de wet voldoen. Door Zijn dood heeft Hij plaatsvervangend voor zondaars de vloek van de wet gedragen, die immers de dood van de zondaar eiste. Hij is God en Mens in één Persoon (vgl. het goud + hout van de ark). Zie echter ook Romeinen 8:4 en 2 Korintiërs 3: de wet, ja, Christus Zélf, wordt in de huidige bedeling in het hart van de gelovige geschreven. Nu dus geen stenen tafelen meer, maar vlezen tafelen van het hart. Onder het nieuwe verbond straks ook voor Israël (Jer. 31 en Hebr. 8).

Bij de inwijding van de tempel van Salomo wordt opgemerkt dat er niets in de ark was dan alleen de twee stenen tafelen die Mozes op Horeb erin gelegd had (1 Kon. 8:9). In het komende Vrederijk is de wet nog steeds het richtsnoer, maar er is dan geen verborgen manna (Ex. 16:34; Hebr. 9:4), of bloeiende staf van Aäron meer (Num. 17:10; Hebr. 9:4). Dat wil zeggen: dan is er géén geloofskennis aangaande een hemelse Christus, die verborgen is in het heiligdom, zoals in onze bedeling.

Een gouden *omlijsting* op de ark (Ex. 25:11, kennelijk om het verzoendeksel te omsluiten. En bovendien *vier ringen* aan beide zijwanden, en *twee draagstokken* die niet mochten worden verwijderd tijdens de woestijnreis (Ex. 25:12-15). Bij de plaatsing in de tempel werden de draagbomen uitgeschoven (1 Kon. 8:8). De rustplaats was toen eindelijk bereikt.

Getuigenis (d.i. de wet) en *verzoendeksel* worden in Exodus 25:16-17 aan elkaar gekoppeld. De wet maakt *zonde* openbaar en daarmee ook de noodzaak van *verzoening*. De eisen van de wet werden 'bedekt' door het gouden verzoendeksel en het daarop gesprengde bloed (Lev. 16 en Hebr. 9 en 10). Het verzoendeksel bedekte de ark volledig. In de beschrijving valt alle nadruk op de twee cherubs van goud (Ex. 25:18-20), in Hebr. 9:5 'cherubs der heerlijkheid' genoemd (zie ook de cherubs in Openbaring 4). Deze wezens vormden één geheel met het verzoendeksel en waren geplaatst op de beide uiteinden daarvan. Ze bedekten het verzoendeksel met hun vleugels en keken ook naar het verzoendeksel (vgl. 1 Petr. 1:12 '(...) dingen waarin engelen begerig zijn een blik te werpen').

De ark diende als *ontmoetingsplaats* voor Mozes, de wetgever, met de HERE God (Ex. 25:22). Voor ons als christenen is er nu de hemelse 'genadetroon', met vrije toegang voor de ware aanbidders (Rom. 3:25; Hebr. 4:16; 9:5; 10:19vv.).

Boeken om de Bijbel 2009

